

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO
Nr NK-I.4131.244.2013.ABej

z dnia 25 października 2013r.

Rada Gminy Żary

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013r. poz 594) stwierdzam nieważność § 2 uchwały Nr XXXII/337/13 Rady Gminy Żary z dnia 19 września 2013r. w sprawie wyznaczenia kierunków rozwoju energetyki opartej na odnawialnych źródłach energii na terenie Gminy Żary.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 19 września 2013r. Rada Gminy Żary podjęła uchwałę Nr XXXII/337/13 w sprawie wyznaczenia kierunków rozwoju energetyki opartej na odnawialnych źródłach energii na terenie Gminy Żary. Uchwała doręczona została organowi nadzoru dnia 27 września 2013r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż § 2 tego aktu jest sprzeczny z prawem, tj. art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 9 ust. 1 i art.10 ust. 1 pkt 3, 5 i 6 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., poz. 647 ze zm).

Rada Gminy Żary ww. uchwałą, powołując się na art. 18 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) oraz art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 pkt 3, 5 i 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 647 ze zm.) ustaliła minimalną odległość pojedynczej przemysłowej turbiny wiatrowej wytwarzającej energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kV od zabudowań mieszkalnych i siedliskowych.

Pierwszy z powołanych przepisów ustala ogólne domniemanie właściwości rady gminy we wszystkich sprawach pozostających w zakresie jej działania. Natomiast art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym określa katalog zadań własnych gminy, przy czym w pkt 1 zalicza do nich sprawy z zakresu ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, a w pkt 5 ochrony zdrowia. W art. 9 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazano, iż w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W dalej powołanym art. 10 wskazano wymagany zakres studium.

Wyżej przytoczone przepisy nie stanowią samoistnej podstawy prawnej do podjęcia odrębnej uchwały w celu szczegółowego określenia przez Radę Gminy Żary zasad warunków zabudowy nieruchomości - rozmieszczenia turbin wiatrowych na terenie Gminy Żary. Chcąc wykorzystać zapisy art. 10 ust. 2 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dotyczące określenia terenów wyłączonych spod zabudowy, należałoby uchwalić studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Według zaś ust. 2 tego przepisu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:

- 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy.

Głównym instrumentem planowania i zagospodarowania przestrzennego jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Realizacja zarówno wszelkich idei planistycznych, jak i skonkretyzowanych zamierzeń powstałych na różnych szczeblach administracji zależy z reguły od inkorporowania ich do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Priorytetowa rola miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w procesie planistycznym wpływa na status gminy, której organy zostały wyposażone w kompetencje do jego sporządzania i uchwalania. W orzecznictwie i piśmiennictwie z zakresu prawa zagospodarowania przestrzennego ów status został nazwany mianem władztwa planistycznego gminy, które jest utożsamiane z ustalaniem przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy, nadto powinno ono mieścić się w granicach wyznaczonych przepisami prawa, zawartych zarówno w przepisach prawa zagospodarowania przestrzennego, jak i w innych przepisach szczególnych. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest jedynym dokumentem, stanowiącym akt prawa miejscowego, w którym Rada Gminy ma prawo określić zakaz zabudowy, w tym odległość turbiny wiatrowej od zabudowań mieszkalnych i siedliskowych. Wynika to w szczególności z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi

delegację ustawową do określania ograniczeń w zabudowie. Istotą tworzenia prawa miejscowego jest możliwość wypowiedzania się społeczności lokalnej w kwestiach związanych z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, a co za tym idzie również w kwestii związanej z odległością od zabudowań zgodnie z regulacjami art. 11 pkt 1, 10, 11; art. 17 pkt 1, 9, 11 oraz art. 18 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Nadto Rada podejmując kwestionowaną uchwałę nie spełniła wymogu wynikającego z art. 10 ust. 1 pkt 13 i art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z § 4 pkt 9 lit a, b i c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587). Zgodnie z tymi przepisami to w studium i planie miejscowym określa się obowiązkowo stan infrastruktury technicznej , zasady modernizacji , rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami, określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej.

Wskazane normy statuują zasadę, że rada gminy może podjąć uchwałę dotyczącą kwestii planistycznych, do których należy regulacja dotycząca lokowania przemysłowych turbin wiatrowych, wyłącznie w trybie procedury planistycznej. Inny niż powyższy sposób regulowania omawianej kwestii (określenia zasad rozmieszczenia turbin wiatrowych) nie ma umocowania w obowiązujących przepisach prawnych, w tym w szczególności w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i stanowi istotne naruszenie prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek